

Súd: Okresný súd Malacky
Spisová značka: 1T/60/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1621010359
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 08. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erik Tomus
ECLI: ECLI:SK:OSMA:2021:1621010359.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Malacky, samosudcom JUDr. Erikom Tomusom, v trestnej veci obžalovaného C. X. a spol., pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. e) Trestného zákona a iné, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 23. augusta 2021 v Malackách, takto

rozhodol:

obžalovaní:

C. X., narodený XX. K. XXXX v D., trvale bydliskom I., t. č. vo výkone väzby od 15. marca 2021 v Ústave na výkon väzby Bratislava,

K. O., narodený XX. A. XXXX v K., trvale bydliskom ul. N. č. XX/X, XXX XX K.,

sa uznávajú vinnými, že

1) obvinený C. X. si od presne nezisteného času minimálne od januára 2021 do 20.20 h dňa 15.03.2021, kedy bol zadržaný, na rôznych miestach v okrese Malacky, najmä v Stupave ako aj na ďalších doposiaľ nestotožnených miestach najmä v Bratislavskom kraji, neoprávnene bez povolenia opakovane zadovažoval psychotropné látky, najmä metamfetamín (pervitín), od doposiaľ nestotožnených osôb minimálne jedenkrát týždenne a následne tento pervitín po predchádzajúcej telefonической dohode, najmä v Stupave ako aj na ďalších miestach najmä v okrese Malacky, predával alebo vymenil, a to obvinenému K. O. v období januára až februára roku 2021 dal ako protihodnotu za kvalitné nože dva až trikrát asi 2 dávky pervitínu, ako aj ďalším doposiaľ nestotožneným osobám, pričom

pri domovej prehliadke vykonanej dňa 15.03.2021 v PARK HOTELI označovanom ako InterSport hotel Stupava, Nová č. 64 v meste Stupava, neoprávnene obvinený C. X. prechovával okrem iným vecí aj očadenú sklenenú žiarovku obsahujúcu metamfetamín so stopami amfetamínu s hmotnosťou 51 mg a s priemernou koncentráciou 61,7 % hmotnostného metamfetamínu, ktorý obsahoval 31 mg absolútneho metamfetamínu, papierovú obálku obsahujúcu béžový kryštalický materiál s hmotnosťou 391 mg s priemernou koncentráciou 50,3 % hmotnostných metamfetamínu, ktorý obsahoval 197 mg absolútneho metamfetamínu,

osobnou prehliadkou obvineného C. X. dňa 15.03.2021 v čase o 20.30 h bolo zistené, že pri sebe prechovával plastové vrečko s tlakovým uzáverom obsahujúce béžový kryštalický materiál s hmotnosťou 80,089 g s priemernou koncentráciou 45,8 % hmotnostných metamfetamínu, ktorý obsahoval 36.681 mg absolútneho metamfetamínu,

pričom celkové množstvo metamfetamínu o hmotnosti 80,582 g, ktoré bolo zaistené obvinenému C. X., možno považovať podľa hmotnostného kritéria za minimálne 805 obvykle jednorazových dávok drogy s celkovou hodnotou drogy vo výške 4.026,55 Eur,

2) obvinený K. O. si od presne nezisteného dňa minimálne mesiaca marca roku 2020 do 16.10 h dňa 15.03.2021, kedy bol zadržaný, opakovane neoprávnene bez povolenia za finančnú hotovosť alebo za inú protihodnotu zadovažoval v Stupave ako aj na ďalších doposiaľ neustálených miestach najmä v

Bratislavskom kraji, od obvineného C. X. ako aj od ďalších doposiaľ nestotožnených osôb omamné a psychotropné látky, najmä metamfetamín (pervitín) a následne pervitín po predchádzajúcej telefonickej dohode predával alebo poskytol najmä v Malackách, v Stupave na odpočívadle, ako aj na iných doposiaľ nestotožnených miestach v okrese Malacky a v Bratislavskom kraji doposiaľ nestotožneným osobám, pričom osobe O. Z., nar. XX.XX.XXXX, predal minimálne od marca 2020 pervitín približne tri krát mesačne za sumu 20,- až 30,- Eur v K. na benzínovej pumpe ako aj na v byte na D. č. X.,

s tým, že v zmysle zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov je metamfetamín zaradený do II. skupiny psychotropných látok,

teda

obžalovaný C. X. v bode 1) rozsudku

neoprávnene kúpil, predal, vymenil a prechovával po akúkoľvek dobu psychotropnú látku a taký čin spáchal vo väčšom rozsahu,

obžalovaný K. O. v bode 2) rozsudku

neoprávnene kúpil, predal, vymenil a prechovával po akúkoľvek dobu psychotropnú látku,

čím spáchali

obžalovaný C. X. v bode 1) rozsudku

obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. e) Trestného zákona,

obžalovaný K. O. v bode 2) rozsudku

zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d) Trestného zákona.

Za to sa im
ukladá

obžalovanému C. X.

podľa § 172 ods. 2 Trestného zákona s poukazom na § 36 písm. l) Trestného zákona, § 37 písm. m) Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 5 Trestného zákona, s použitím § 39 ods. 1, ods. 3 písm. c) Trestného zákona, trest odňatia slobody vo výmere 7 (sedem) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b), ods. 4) Trestného zákona súd obžalovaného na výkon trestu zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Trestného zákona sa obžalovanému ukladá trest prepadnutia veci a to:

- 1 ks mobilného telefónu značky Caterpillar čiernej farby,
- 1 ks modrej striekačky s piestom,
- 1 ks alobalu - hliníkovej fólie,
- 1 ks sklenenej žiarovky,
- 1 ks mikrováhy značky BL scale,
- 1 ks nespotrebovaného množstva sódy bikarbóny,
- 1 ks igelitový sáčok,

pričom uvedené veci sú uložené na Krajskom riaditeľstve Policajného zboru v Bratislave, Odbore kriminálnej polície, pod ČVS: KRP-210/1-VYS-BA-2021.

Podľa § 60 ods. 1 písm. b) Trestného zákona sa obžalovanému ukladá trest prepadnutia vecí a to: finančná hotovosť vo výške 1.175,- eur, uložená na účte Okresného súdu Malacky, sp. zn. 1T/60/2021.

Podľa § 60 ods. 5 Trestného zákona vlastníkom prepadnutých vecí sa stáva štát.

Podľa § 73 ods. 2 písm. d) Trestného zákona súd obžalovanému ukladá ochranné psychiatrické liečenie.

Podľa § 74 ods. 1 Trestného zákona sa ochranné psychiatrické liečenie vykoná ambulantnou formou.

Podľa § 76 ods. 1 Trestného zákona súd obžalovanému ukladá ochranný dohľad.

Podľa § 78 ods. 1 Trestného zákona sa ochranný dohľad ukladá na dobu 1 (jeden) rok.

Obžalovanému K. O.

podľa § 172 ods. 1 Trestného zákona s poukazom na § 36 písm. l) Trestného zákona, § 37 písm. m) Trestného zákona, § 38 ods. 2 Trestného zákona, trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona súd obžalovaného na výkon trestu zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Trestného zákona sa obžalovanému ukladá trest prepadnutia vecí a to:

- 1 ks mobilného telefónu značky Samsung bielej farby,
  - 1 ks mobilného telefónu značky Motorola neznámeho IMEI,
  - 1 ks mobilného telefónu značky XIAOMI Redmi neznámeho IMEI,
  - planžety v koženom puzdre,
  - 1 ks mikrováhy striebornej farby,
  - prázdne mikrosáčky,
  - 1 ks mikrováhy - kuchynskej váhy ECG červenej farby,
- pričom uvedené veci sú uložené na Krajskom riaditeľstve Policajného zboru v Bratislave, Odbore kriminálnej polície, pod ČVS: KRP-210/1-VYS-BA-2021.

Podľa § 60 ods. 1 písm. b) Trestného zákona sa obžalovanému ukladá trest prepadnutia vecí a to: finančná hotovosť vo výške 536,- eur, uložená na účte Okresného súdu Malacky, sp. zn. 1T/60/2021.

Podľa § 60 ods. 5 Trestného zákona vlastníkom prepadnutých vecí sa stáva štát.

Podľa § 73 ods. 2 písm. d) Trestného zákona súd obžalovanému ukladá ochranné protitoxikomanické liečenie.

Podľa § 74 ods. 1 Trestného zákona sa ochranné protitoxikomanické liečenie vykoná ambulantnou formou.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Malacky podala dňa 09. augusta 2021 Okresnému súdu Malacky obžalobu z 09. augusta 2021, č. 1Pv/464/20/1106-72, na C. X. a K. O., pre obzvlášť závažný zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. e) Trestného zákona v prípade obžalovaného C. X. a pre zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d) Trestného zákona v prípade obžalovaného K. O., na tom skutkovom základe, ako je to uvedené vo výrokovvej časti rozsudku.

Na hlavnom pojednávaní konanom dňa 23. augusta 2021 obaja obžalovaní C. X. a K. O. po poučení o svojich právach a povinnostiach urobili vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, že sú vinní zo spáchania skutkov uvedených vo výroku tohto rozsudku. Vzhľadom na vyhlásenie obžalovaných

súd postupoval primerane podľa § 333 ods. 3, písm. c), d), f), g) a h) Trestného poriadku a vo vzťahu k tomuto skutku zisťoval, či každý z obžalovaných:

c) rozumie, čo tvorí podstatu skutku, ktorý sa mu kladie za vinu, na čo každý z obžalovaných odpovedal: áno,

d) bol ako obžalovaný poučený o svojich právach, najmä o práve na obhajobu, či mu bola daná možnosť na slobodnú voľbu obhajcu a či sa s obhajcom mohol radiť o spôsobe obhajoby, na čo každý z obžalovaných odpovedal: áno,

f) rozumie právnej kvalifikácii skutku, ako trestného činu, na čo každý z obžalovaných odpovedal: áno,

g) bol oboznámený s trestnými sadzbami, ktoré zákon ustanovuje za trestný čin kladený mu za vinu, na čo každý z obžalovaných odpovedal: áno,

h) sa dobrovoľne priznal a uznal vinu za spáchaný skutok, ktorý sa v obžalobe kvalifikuje ako určitý trestný čin, na čo každý z obžalovaných odpovedal: áno.

Súd na základe vyhlásenia obžalovaných o uznaní viny a ich kladných odpovedí na otázky uvedené v § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g) a h) Trestného poriadku, prijal toto vyhlásenie obžalovaných o uznaní viny zo skutku uvedeného vo výroku tohto rozsudku a zároveň vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu, v akom obžalovaní priznali spáchanie skutku, sa nevykoná. Súd preto uznal obžalovaného C. X. za vinného zo spáchania obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. e) Trestného a obžalovaného K. O. zo spáchania zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d) Trestného zákona, na skutkovom základe uvedenom vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Súd vzhľadom na prijatie vyhlásenia obžalovaných podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku vykonal dokazovanie len ohľadne trestov a ochranných opatrení, a to oboznámením listinných dôkazov, predovšetkým zápisnice o vykonaní prehliadky iných priestorov č. I. 262 - 265, zápisnice o vykonaní osobnej prehliadky č. I. 269 - 271, zápisnice o vykonaní domovej prehliadky č. I. 290 - 293, zápisnice o vykonaní osobnej prehliadky č. I. 297 - 300, zápisnice o vykonaní domovej prehliadky č. I. 319 - 324, listiny o vložení zaistných peňazí na účet č. I. 456 - 461, spisu Okresného súdu Malacky, sp. zn. 1T/6/2013, z neho najmä rozsudku č. I. 809 - 811, spisu Okresného súdu Malacky, sp. zn. 3T/25/2019, z neho najmä rozsudku č. I. 462 - 468 a uznesenia č. I. 482, spisu Okresného súdu Malacky, sp. zn. 1T/51/2020, z neho najmä rozsudku č. I. 243, ďalej trestného rozkazu Okresného súdu Bratislava I, sp. zn. 6T/10/2021, a zároveň súd vykonal dokazovanie aj prečítaním znaleckého posudku znalkyne z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria MUDr. A. K. č. I. 238 - 243, znaleckého posudku znalkyne z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria MUDr. A. K. č. I. 250 - 259, znaleckého posudku Kriminalistického a expertízneho ústavu Policajného zboru Bratislava, odbor prírodovedného skúmania a kriminalistických analýz, ČES: PPZ-KEU-BA-EXP-2021/2676 č. I. 223 - 227, a znaleckého posudku Kriminalistického a expertízneho ústavu Policajného zboru Bratislava, odbor prírodovedného skúmania a kriminalistických analýz, ČES: PPZ-KEU-BA-EXP-2021/2676 č. I. 228 - 230.

V súvislosti s výrokom o treste je primárne nevyhnutné uviesť, že Trestný zákon vo svojich ustanoveniach, najmä v ustanoveniach deklarujúcich zásady ukladania trestov, poskytuje ochranu spoločnosti pred trestnými činmi v podobe trestov a to tak, že trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradiť od páchania trestných činov za súčasného vyjadrenia morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Keďže uvedený cieľ, t. j. zabránenie v ďalšom páchaní trestnej činnosti zároveň napĺňa aj ochranu spoločnosti, treba mať pri voľbe druhu trestu a jeho výmery túto skutočnosť vždy na zreteli.

Všetky okolnosti prípadu však treba nielen zisťovať, ale aj objektívne, t. j. bez preceňovania alebo podceňovania niektorých z nich komplexne hodnotiť a mať pritom na zreteli, že bližšie sú konkretizované v ďalších ustanoveniach Trestného zákona, najmä v ustanoveniach o poľahčujúcich a priťažujúcich okolnostiach (§ 36 Trestného zákona a § 37 Trestného zákona) a v ustanoveniach upravujúcich zásady ukladania trestov (§ 34 Trestného zákona).

Pri ukladaní trestov súd vychádzal zo závažnosti zločinov, zo spáchania ktorých boli obžalovaní uznaní vinnými a ktorú určuje primárne zákonodarca stanovením rozpätia trestnej sadzby, pričom v danom

prípade je výška trestnej sadzby stanovená zákonom - u obžalovaného C. X. podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. e) Trestného zákona v rozpätí 10 rokov až 15 rokov a u obžalovaného K. O. podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d) Trestného zákona v rozpätí 3 roky až 10 rokov.

Okrem závažnosti spáchaného prečinu, pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd vychádzal aj z kritérií stanovených v ustanovení § 34 ods. 4 Trestného zákona, ktoré sú fakticky vyjadrením znakov skutkovej podstaty trestného činu a to objektívnej stránky (spôsob spáchania činu a jeho následok), subjektívnej stránky (zavinenie a pohnútky), subjektu (osoba páchatel'a) a príťažujúcich a poľahčujúcich okolností.

Pri ukladaní trestu súd u všetkých obžalovaných prihliadol na pomer a závažnosť poľahčujúcich a príťažujúcich okolností. Poľahčujúcou okolnosťou je, že sa obaja obžalovaní k spáchaniu trestného činu priznali a trestný čin úprimne oľutovali [§ 36 písm. l) Trestného zákona]. Príťažujúcou okolnosť súd zistil u oboch obžalovaných tiež jednu - recidívu podľa § 37 písm. m) Trestného zákona, pretože obžalovaný C. X. má v odpise evidovaných 15 záznamov (hoci v rámci niektorých z prvých sa na neho hľadí, ako keby nebol odsúdený), naposledy bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Malacky z 22. februára 2018, sp. zn. 1T/6/2013, právoplatným 22. februára 2018, pre spáchanie viacerých trestných činov, za čo mu boli uložené 3 nepodmienečné tresty odňatia slobody, predtým bol tuzozemským súdom odsúdený rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV z 18. mája 2015, sp. zn. 2T/14/2015, v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave z 25. septembra 2015, sp. zn. 1To/87/2015, za spáchanie prečinu krádeže na 16-mesačný nepodmienečný trest odňatia slobody; obžalovaný K. O. má v odpise evidovaných 17 záznamov (hoci tiež v rámci niektorých z prvých sa na neho hľadí, ako keby nebol odsúdený), naposledy pred skutkom bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Bratislava II z 01. októbra 2019, sp. zn. 4T/87/2018, právoplatným 01. októbra 2019, pre spáchanie prečinu krádeže, za čo mu bolo upustené od uloženia súhrnného trestu, predtým bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Senica z 09. septembra 2019, sp. zn. 1T/103/2018, právoplatným 09. septembra 2019, za spáchanie prečinu krádeže, za čo mu bolo upustené od uloženia súhrnného trestu. U obžalovaných je teda pomer poľahčujúcich a príťažujúcich okolností vyrovnaný v pomere 1:1.

V prípade obžalovaného C. X. bolo zároveň nutné, pokiaľ ide o dolnú hranicu trestnej sadzby trestu odňatia slobody, aplikovať § 38 ods. 5 Trestného zákona, podľa ktorého pri opätovnom spáchaní zločinu sa zvyšuje dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu polovicu. Po tejto úprave je trestná sadzba u obžalovaného vo výmere 12 rokov a 6 mesiacov až 15 rokov [15 rokov - 10 rokov = 5 rokov; 5 rokov : 2 = 2 a 1 roka; teda 2 roky a 6 mesiacov je jedna polovica z 5 rokov, o ktoré sa zvyšuje dolná hranica trestnej sadzby ustanovenej v osobitnej časti Trestného zákona]. Uvedený postup vyplýva zo spáchania obzvlášť závažného zločinu v prejednávacom prípade, pričom skorším rozsudkom Okresného súdu Malacky z 22. februára 2018, sp. zn. 1T/6/2013, právoplatným 22. februára 2018, bol obžalovaný uznaný vinným zo spáchania aj zločinu krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b) Trestného zákona, za čo mu bol uložený súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 3 roky, so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, za súčasne uloženého trestu zákazu činnosti.

Po vzhľadnutí všetkých okolností prípadu - najmä osoby obžalovaného C. X., jeho postoj k spáchanej trestnej činnosti, v rámci ktorého sa k spáchaniu skutku priznáva v podstate od prípravného konania (hoci spočiatku využil svoje právo a odmietol vypovedať), pričom na hlavnom pojednávaní obžalovaný učinil vyhlásenie o vine zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe a spáchanie skutku oľutoval, a tiež s poukazom na okolnosti spáchania skutku, v rámci ktorého obžalovaný nebol stíhaný za dílerstvo drog pre viac ako jednu osobu - súd dospel k záveru, že pôsobil na obžalovaného prísny, hoci zákonným, nepodmienečným trestom odňatia slobody v sadzbe uvedenej vyššie, by bolo neprimerane prísne. Preto pri ukladaní trestu obžalovanému by súd mohol pristúpiť k aplikácii záveru vyjadreného v jednej z právnych viet stanoviska Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 27. júna 2017, sp. zn. Tpj/55/2016, podľa ktorého ak možno páchatel'ovi trestného činu pri uzavretí a schválení dohody o vine a treste mimoriadne znížiť trest podľa § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona, teda v situácii vopred dohodnutého trestu, možno (teda nie obligatórne) naposledy označené ustanovenie per analogiam a pri použití argumentu a minori ad maius (od menšieho k väčšiemu) použiť aj v prípade uznania viny podľa § 257 ods. 1 písm. b), písm. c) Trestného poriadku (po prijatí takého vyhlásenia súdom), keďže páchatel' (procesne ako obžalovaný) neodvolateľne prijal všetky právne účinky uznania viny (dokonca) bez toho, aby bolo akýmkoľvek spôsobom predznamenané rozhodnutie súdu o druhu a výške uloženého trestu.

V nadväznosti na uvedené súd okrem toho považuje za potrebné poukázať na znalecký posudok MUDr. A. K., znalkyne z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria, ktorá v časti posudku označenom forenzný rozbor konštatovala zistenie u obžalovaného C. X. o. i. emočnej nestabilnej poruchy osobnosti s impulzívnymi rysmi. Porucha osobnosti je trvalou osobnostnou charakteristikou obžalovaného, vyvíjala sa u neho už od adolescencie, k jeho povahovým vlastnostiam patria najmä nízka frustračná tolerancia, dissociálne správanie a nezdržanlivosť. Z diagnostického záveru posudku znalkyne vyplývajú u obžalovaného duševné poruchy a poruchy správania vyvolané užívaním psychostimulancií a iných návykových látok, syndróm závislosti, aktuálne abstinuje v chránenom prostredí väzby, F 19.12; a emočne nestabilná porucha osobnosti, impulzívny typ, F 60.30.

Obžalovaný C. X. (jeho obhajca) sa s poukazom na uvedené domáhala využitia inštitútu mimoriadneho zníženia trestu. Pokiaľ ide o aplikáciu § 39 ods. 1 Trestného zákona súdom, už z názvu tohto ustanovenia je zrejmé, že pôjde o ojedinelý a nie o pravidelný postup súdu. Použitie § 39 ods. 1 Trestného zákona prichádza do úvahy len vtedy, ak súd vzhľadom na okolnosti prípadu alebo vzhľadom na pomery obvineného má za to, že by použitie trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom bolo pre danú osobu neprimerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania, kedy možno páchatelovi uložiť trest aj pod dolnú hranicu trestnej sadzby trestu, ustanoveného týmto zákonom. Súd teda pri rozhodovaní o tom, aký druh trestu a v akej výmere obžalovaným uloží, vychádzal jednak z toho, že trest má plniť nie len represívnu funkciu, teda zabráňovať v páchaní ďalšej trestnej činnosti, a výchovnú funkciu, teda vytvárať podmienky pre výchovu páchatelov, aby viedli riadny život, ale kladie dôraz aj na zásadu humanity, z ktorej vyplýva zákaz neprimeranej sankcie vo vzťahu k okolnostiam prípadu alebo pomerom páchatel'a a jednak z § 39 ods. 1 Trestného zákona, podľa ktorého ak vzhľadom na okolnosti prípadu alebo vzhľadom na pomery páchatel'a má súd za to, že by použitie trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom bolo pre páchatel'a neprimerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania, možno páchatelovi uložiť trest aj pod dolnú hranicu trestu ustanoveného týmto zákonom.

Súd preto s prihliadnutím na zásadu primeranosti prísnosti trestu k trestnému činu obžalovanému C. X. uložil trest odňatia slobody podľa kritérií obsiahnutých práve v § 39 ods. 1 Trestného zákona, nakoľko uloženie trestu odňatia slobody aj na samej dolnej hranici (zvýšenej) trestnej sadzby by bolo pre obžalovaného vzhľadom na jeho pomery a možnosti jeho nápravy neprimerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania, čo súd vyjadril uložením trestu vo výmere 7 rokov. Trestný zákon v ustanovení § 39 ods. 3 stanovuje obmedzenia pre mimoriadne zníženie trestu, ktorými je súd svojom rozhodovaní viazaný. Podľa § 39 ods. 3 písm. c) Trestného zákona nesmie súd v danom prípade uložiť trest odňatia slobody kratší ako 5 rokov. Súd použil pri ukladaní trestu mimoriadne zmierňovacie ustanovenie vo výraznej miere aj s ohľadom na to, že obžalovanému vzhľadom na jeho zdravotný stav, v rámci ktorého možno konštatovať, že k spáchaniu trestného činu u obžalovaného do istej miery prispelo aj rozvíjajúce sa ochorenie, súd popri viacročnom nepodmienečnom treste odňatia slobody zároveň ukladá aj ochranné psychiatrické liečenie, a teda trest odňatia slobody nemožno posudzovať izolovane, ale v danom prípade práve spolu s ukladaným ochranným opatrením, ktoré v súhrne naplnia účel trestu, ktorým je najmä individuálna a generálna prevencia.

Okrem už uvedeného, pri ukladaní trestu súd okrem osoby obžalovaného C. X. zohľadnil aj okolnosti spáchania skutku ako i možnosti jeho nápravy, pričom v tejto súvislosti súd považuje za potrebné poukázať v prvom rade na obdobie zhruba dvoch mesiacov, ktorými je ohraničený skutok, zo spáchania ktorého bol obžalovaný uznaný vinným. Nemenej dôležitým je rozsah činu, avšak táto okolnosť je už ale subsumovaná do kvalifikovanej skutkovej podstaty žalovaného trestného činu. Nevyvrátilo sa súčasne tvrdenie obžalovaného, že zaistené množstvo drog si obžalovaný zabezpečil pre vlastnú potrebu a okrem obžalovanému K. O. drogy nedistribuoval iným osobám. Zároveň je potrebné poukázať na 15 záznamov v odpise registra trestov, pričom čo do druhu páchanej trestnej činnosti, obžalovaný bol tuzozemskými súdmi súdne trestaný za vojenskú trestnú činnosť (urážka medzi vojakmi), trestnú činnosť proti životu a zdraviu (ublíženie na zdraví), trestnú činnosť narušujúcu občianske spolužitie (výtržníctvo), trestnú činnosť proti poriadku vo verejných veciach (útok na verejného činiteľa, marenie výkonu úradného rozhodnutia), majetkovú trestnú činnosť (poškodzovanie cudzej veci, sprenevera, krádež, úverový podvod), trestnú činnosť proti slobode a ľudskej dôstojnosti (porušovanie domovej slobody). Posledné odsúdenia sú špecifikované vyššie, v rámci príťažujúcej okolnosti - recidívy. Súčasne je dôležité dodať, že v osobe obžalovaného ide o človeka, ktorý sa po vykonaní trestu bude blížiť k

dôchodkovému veku, a vrátane programu resocializácie v podmienkach výkonu trestu odňatia slobody a po výkone ochranného liečenia bude mať možnosť zmeniť spôsob života a vyvarovať sa životných pochybení obdobného charakteru.

Čo sa týka obžalovaného K. O., súd pri ukladaní trestu rovnako zohľadňoval jeho osobu, jeho postoj k spáchanej trestnej činnosti, v rámci ktorého sa k spáchaniu skutku tiež priznáva v podstate od prípravného konania (hoci rovnako spočiatku využil svoje právo a odmietol vypovedať), pričom na hlavnom pojednávaní obžalovaný učinil vyhlásenie o vine zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe a spáchanie skutku oľutoval, a tiež s poukazom na okolnosti spáchania skutku, v rámci ktorého obžalovaný podľa skutkovej vety nakladal s drogami spolu s dvomi ďalšími konkrétnymi osobami. Drogovej trestnej činnosti sa obžalovaný dopúšťal zhruba 1 rok. Zároveň je potrebné poukázať na 17 záznamov v odpise registra trestov, pričom čo do druhu páchanej trestnej činnosti, obžalovaný bol tuzozemskými súdmi súdne trestaný za trestnú činnosť proti poriadku vo verejných veciach (útok na verejného činiteľa, marenie výkonu úradného rozhodnutia), majetkovú trestnú činnosť (poškodzovanie cudzej veci, krádež, nepovolená prevádzka lotérií a iných podobných hier, podvod, neoprávnené používanie cudzieho motorového vozidla), násilnú trestnú činnosť (lúpež), drogovú trestnú činnosť (nedovolená výroba omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi), korupčnej trestnej činnosti (podplácanie) a trestnú činnosť všeobecne nebezpečnú (všeobecné ohrozenie). Posledné odsúdenia sú špecifikované vyššie, v rámci prirážajúcej okolnosti - recidívy.

U obžalovaného K. O. teoreticky prichádzalo do úvahy aj uloženie podmiennečného trestu odňatia slobody - aj to len pri uložení trestu na samej dolnej hranici trestnej sadzby - avšak vzhľadom na rôznorodú mnohonásobnú recidívu obžalovaného je nutné uložiť mu nepodmienečný trest odňatia slobody, nakoľko skoršie prevýchovné podmiennečné tresty odňatia slobody a ani neskoršie nepodmienečné tresty, celkom zjavne nevedli u obžalovaného k náprave a preto by - aj vzhľadom na nadchádzajúce už osemnásťte odsúdenie - pre nápravu obžalovaného nebol postačujúci iný ako nepodmienečný trest odňatia slobody. Je úplne zrejmé, že obžalovaný ignoruje pravidlá stanovené Trestným zákonom, predchádzajúce tresty neprevychovali obžalovaného a nepôsobili naňho tak, aby začal viesť riadny život.

Obžalovanému K. O. preto súd uložil represívny trest a to trest nepodmienečný - na dolnej hranici trestnej sadzby - na 3 roky, ktorý bude podľa názoru súdu postačujúci na nápravu obžalovaného a na ochranu spoločnosti, pričom súd vzhľadom na okolnosti prípadu, na závažnosť a spôsob spáchania činu a jeho následky, vzhľadom na osobu obžalovaného a jeho postoj k spáchanému prečinu, ktorý svedčí o istej miere sebareflexie a uvedomení si následkov svojho počínania, nezistil prevahu takých okolností, ktoré by boli dôvodom na uloženie trestu v strede, či v hornej tretine trestnej sadzby.

Len na okraj súd dodáva, že u obžalovaného K. O. nebolo možné uložiť súhrnný trest, nakoľko skutky z trestných vecí tunajšieho súdu sp. zn. 3T/25/2019 a sp. zn. 1T/51/2020 nie sú so skutkom v prejednávanej príhode v súbehu - medzi nimi existuje odsúdenie rozsudkom Okresného súdu Bratislava II z 01. októbra 2019, sp. zn. 4T/87/2018, právoplatným 01. októbra 2019.

Pri rozhodovaní o zaradení obžalovaného C. X. na výkon trestu súd aplikoval § 48 ods. 2 písm. b) a ods. 4 Trestného zákona a obžalovaného zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, a nie maximálnym [§ 48 ods. 3 písm. b) Trestného zákona], nakoľko pred spáchaním skutku bol vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin (nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 1 rok a 7 mesiacov uložený v trestnej veci tunajšieho súdu sp. zn. 1T/6/2013 za spáchanie prečinu poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Trestného zákona a prečinov krádeže podľa 212 ods. 1 Trestného zákona a podľa § 212 ods. 2 písm. c) Trestného zákona obžalovaný vykonal dňa 17. októbra 2020), a súčasne je súd toho názoru, že s prihliadnutím na závažnosť a charakter trestného činu, bude náprava obžalovaného v ústave na výkon trestu so stredným stupňom stráženia lepšie zaručená.

Obžalovaného K. O. súd zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, nakoľko obžalovaný bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním skutku vo výkone trestu odňatia slobody za spáchanie úmyselného trestného činu - nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 2 roky a 8 mesiacov uložený v trestnej veci Špecializovaného trestného súdu pracovisko Banská Bystrica sp. zn. 3T/14/2018 za spáchanie prečinu podplácania podľa 333 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona obžalovaný vykonal dňa 07. novembra 2019.

Obom obžalovaným C. X. a K. O. boli uložené aj jednotlivé tresty prepadnutia vecí - mobilných telefónov a vecí bezprostredne sa týkajúcich drogovej trestnej činnosti, špecifikovaných vo výroku rozsudku, nakoľko tieto boli použité na spáchanie trestného činu, čo vyplýva z povahy vecí, ich vlastností a účelu požitia vo vzťahu k charakteru stíhanej trestnej činnosti. Súd obom obžalovaným uložil aj tresty prepadnutia vecí - zaistených finančných hotovostí, nakoľko tieto súd považoval za veci určené na spáchanie trestnej činnosti, tzn. na zadovažovanie drog, s ktorými obžalovaní ďalej nakladali.

V súlade so závermi znaleckého skúmania a dokazovania súd obom obžalovaným uložil ochranné liečenie ambulantnou formou, u obžalovaného C. X. psychiatrické, a u obžalovaného K. O. protitoxikomanické.

U obžalovaného C. X. znalkyňa nenavrholo ochranné protitoxikomanické liečenie, aj keď obvinený nie je edukovaný o somato-psychických následkoch užívania metamfetamínu. Znalkyňa ďalej uviedla, že drogy užíva aj napriek psychosociálnym následkom (opakovaný pobyt vo výkone trestu odňatia slobody, neschopnosť pracovať na trvalý pracovný pomer, neschopnosť trvale udržať prácu aj brigádne, či dohodou, podávať adekvátny psychosociálny výkon, vytvárať kvalitné vzťahy a pod.). Obvinený skotomizuje vlastný problém závislosti aj svoj spoločensko-sociálny debakel. Nie je vnútorne motivovaný k trvalej abstinencii. Znalkyňa je toho názoru, že uvedené medicínske opatrenie by nemalo žiaden vplyv na dodržiavanie abstinencie nakoľko o liečbu nejaví záujem. Znalkyňa v tomto prípade pokladá liečbu za neúčelnú a zaťažujúcu príslušné zdravotné zariadenie, ktoré liečbu musí u nemotivovaných závislých na základe nariadenia vykonávať. Vzhľadom k diagnostike emočne nestabilnej poruchy osobnosti s tendenciou dekompenzácie v záťaži navrhla znalkyňa ochranné ambulantné psychiatrické liečenie obvineného. Uvedené ochranné opatrenie pokladá znalkyňa za účelnejšie, nakoľko psychofarmakologická liečba by mohla ovplyvniť pozitívne impulzivitu a zvýšenú pohotovosť obvineného k afektívnym rozladám a eliminovala by tak jeho spoločenskú nebezpečnosť vyplývajúcu z uvedenej poruchy osobnosti.

Obžalovanému K. O. znalkyňa navrhuje ochranné medicínske opatrenie, ambulantnú ochrannú protitoxikomanickú obžalovaného na slobode. Znalkyňa ďalej uviedla, že obžalovaný liečbu doteraz neabsolvoval, v súčasnosti javí o liečbu záujem; obžalovaný je síce dlhodobý konzument návykových látok, avšak nie je odborne dostatočne edukovaný o škodlivosti návykových látok a ich užívaní, rovnako ako o celkovom dopade na jeho fyzické a psychické zdravie; absolvovaním liečby na slobode bude monitorovaná jeho abstinencia mimo chránené prostredie väzby. Uloženie a vykonanie tohto ochranného opatrenia súd považuje za dôvodné napriek tomu, že obhajoba poukazovala na to, že v inej trestnej veci ochranné protitoxikomanické liečenie obžalovaný už vykonal, a to práve preto, že v súdenom prípade ide o inú trestnú vec, dôvodnosť ktorého ochranného opatrenia vyplýva z odlišného znaleckého posudku, vypracovaného len dňa 17. mája 2021, o aktuálnosti ktorého nemožno mať pochybnosti. Nič nebráni po splnení podmienok na strane obžalovaného vykonať ochranné liečenie aj v prejednávacom prípade.

Obžalovanému C. X. súd obligatórne ukladal ochranný dohľad podľa § 76 ods. 1 Trestného zákona, nakoľko ho súd odsudzoval za obzvlášť závažný zločin na nepodmienečný trest odňatia slobody a tento ochranný dohľad súd vo všetkých troch prípadoch uložil vo výmere 1 rok.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti rozhodol súd tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od oznámenia rozsudku cestou podpísaného súdu na Krajský súd v Bratislave, pokiaľ sa oprávnené osoby nevzdali odvolania po vyhlásení tohto rozsudku. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku (§ 309 ods. 1 Trestného poriadku). Odvolanie má odkladný účinok. V písomne podanom odvolaní je potrebné uviesť voči ktorým výrokom rozsudku odvolanie smeruje a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo.